

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2001-2002

18 oktober 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tewerkstellingsproblematiek in de podiumkunsten

Vraag om uitleg van de heer Jacques Devolder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de museumjaarkaart

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het Concertgebouw Brugge

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken van de uitvoering van het nieuwe decreet lokaal jeugdwerkbeleid

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de oprichting van het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het muziekdecreet

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 18 oktober 2001

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.03 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tewerkstellingsproblematiek in de podiumkunsten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tewerkstellingsproblematiek in de podiumkunsten.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in de loop van de maand augustus was er het zogenaamde protest van de coryfeeën. Een aantal oudere acteurs hebben op problemen gewezen die in de sector genoegzaam bekend zijn. Het gaat om de contracten en de tewerkstelling van oudere acteurs. Er werden een aantal vragen gesteld over de besteding van de middelen in de sector voor podiumkunsten. Dat is een logische vraag, want het gaat om de stijging van de middelen en de besteding van de artistieke budgetten.

Dit dossier heeft in de loop van de afgelopen maanden een hele evolutie doorgemaakt. Bij mijn vraag over het Poëziecentrum eerder deze week, heb ik reeds opgemerkt dat bij de behandeling ervan de coryfeeën bij wijze van spreken al op pensioen zijn. De vraag komt pas aan bod twee à drie maanden nadat de discussie is begonnen.

Dit alles heeft geleid tot de staten-generaal van afgelopen zaterdag. Over die naam bestaat nogal wat

discussie, omdat de directies van de podiumkunsten het veeleer als een vakbondsactie beschouwen. Ik kan enkel zeggen dat op die staten-generaal niet enkel de vakbonden aanwezig waren. Ik was er pas op het einde. Er werden een aantal eisen en voorstellen geformuleerd, die moeten worden vertaald naar aanleiding van de CAO-onderhandelingen.

De discussie wordt uitstekend samengevat in een artikel van de heer Van den Broeck in De Morgen. Hij geeft daarin een goed overzicht over waar het allemaal om draait. Zo is er het probleem van het statuut, dat hier ook al een aantal keren aan bod is gekomen. Er is wat dat betreft opnieuw vertraging. De heer Van den Broeck stelt terecht de vraag hoe de theatersector dit probleem zal aanpakken. Er is geen statuut, terwijl men toch een aantal maatregelen moet nemen.

De sector wil dat er cijfers worden gegeven. Mijnheer de minister, op de staten-generaal heeft uw kabinetschef cijfers geciteerd uit een studie. Blijkbaar is er dus al een studie uitgevoerd. Is ze echter vergaand genoeg ? Eén van de constanten in heel deze discussie is dat er een gebrek aan gegevens is over het statuut en de tewerkstelling van de acteurs. Men slaat elkaar om de oren met zeer uiteenlopende cijfergegevens. Over het aantal tewerkgestelde acteurs zijn die cijfers bijvoorbeeld zeer verschillend.

De heer Van den Broeck heeft het bij het rechte eind : er wordt te veel gefocust op de theatersector. Naar aanleiding van een vraag aan minister Van Mechelen van de heer Keulen en mezelf over het statuut in de audiovisuele sector is dit heel duidelijk gebleken. Ook daar loopt een en ander fout. Er werken mensen in statuten die allesbehalve een goed loon garanderen. De discussie in deze commissie moet dan ook ruimer zijn. We hebben toen aan de minister gevraagd om een betere regeling uit te werken voor de audiovisuele sector.

Vandenbossche

Uit de cijfers van de studie is de besteding van de budgetten voor het artistieke deel en het personeel me niet duidelijk geworden. De budgetten verschillen van instelling tot instelling en vallen niet altijd te doorgronden omdat men niet hetzelfde boekhoudkundig systeem hanteert. Alleen al het boeken van de productiekosten gebeurt op verschillende manieren. Sommige organisaties rekenen de acteurskosten mee, andere niet.

Mijnheer de minister, lijkt het u niet noodzakelijk een andere CAO uit te werken voor de podiumkunsten en de audiovisuele sector ?

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, de oorspronkelijke open brief die in de media verscheen, de daaropvolgende tekst van de staten-generaal en de artikels die nu in de krant staan, leggen de vinger op de wonde. Ik ben het eens met de heer Vandenbossche : de situatie is momenteel bijzonder onduidelijk. Ook ik vraag me weleens af hoeveel statuten en verschillende regelingen er inmiddels zijn. Het verdient aanbeveling hier aandacht aan te besteden voor er nieuwe beleidsinitiatieven worden genomen. Er moet dringend een oplossing komen voor deze problemen.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de minister, voor verschillende sectoren werd al een hoorzitting georganiseerd. Het zou een goede zaak zijn mocht dit ook voor deze aangelegenheid gebeuren.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij dit voorstel. Volgens mij delen alle commissieleden de bekommernissen van de heer Vandenbossche en mevrouw Van Hecke.

Al vaak heb ik gemerkt dat een hoorzitting het politieke debat een nieuw elan kan geven en beter kan structureren. De debatten die verspreid over heel Vlaanderen plaatsvinden, hebben wat weg van gekapt stro, omdat ze weinig gevolgen hebben. Het Vlaams Parlement kan zorgen voor meer coherentie en kan ertoe aanzetten dat met de conclusies ook werkelijk iets wordt gedaan.

De voorzitter : In de eerste plaats werd de minister om meer gegevens gevraagd. Afhankelijk van het antwoord van de minister en de gegevens die we zullen ontvangen, kunnen we eventueel een hoorzitting organiseren. Het gaat om een complex on-

derwerp. In de wereld van kunst en cultuur spelen heel wat tegenstrijdige belangen.

Ik sluit een hoorzitting zeker niet uit, maar ze moet wel zeer goed worden voorbereid. Aan een reeks klaagzangen en beschuldigingen aan het adres van andere betrokkenen heeft niemand iets.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik begrijp dat er enige commotie heerst over dit onderwerp. We moeten deze kwestie evenwel met enige omzichtigheid behandelen.

Op 19 januari 1999 werd een CAO afgesloten voor de podiumkunsten, die verlengd is tot 31 december 2001. Alle decretaal gesubsidieerde organisaties moeten zich aan die CAO houden. Uit de inspectieverslagen van de administratie Cultuur blijkt dat ze dat ook doen. Jaarlijks moeten alle gesubsidieerde organisaties bij mijn administratie een activiteitenverslag en een afrekening indienen. Alle nodige gegevens om te controleren hoe de subsidiemiddelen worden besteed, zijn dus beschikbaar bij mijn administratie. Het is de bedoeling deze informatie na de geplande hervorming van de administratie systematisch te ontsluiten en te interpreteren.

Naar aanleiding van de recente media-aandacht heb ik mijn administratie de opdracht gegeven een overzicht te maken van de subsidiebesteding in de podiumkunsten, vooral wat de verhouding betreft tussen de artistieke loonkosten, de werkingskosten en de overhead.

Ik benadruk dat er flagrant onjuiste informatie de ronde doet, bijvoorbeeld over het aantal acteurs. In de pers werden reeds verklaringen gegeven voor de zeer uiteenlopende schattingen. Cijfers van de sociale zekerheid hebben bijvoorbeeld betrekking op de kunstensector in zijn geheel. Er worden ook uitvoerende kunstenaars uit de muziekwereld in meegeteld.

Nu gaat het niet over dans, muziektheater of kunstencentra, maar om teksttheater, of dramatische kunst, zoals dat vandaag wordt genoemd. In die sector zijn geen 3000 mensen actief, maar ongeveer 700. Een groot deel daarvan werkt deeltijds. We moeten ervoor opletten dat we mensen niet dubbel tellen. De cijfers die de gezelschappen geven, kunnen niet als uitgangspunt worden genomen. Acteurs werken immers vaak voor een korte periode voor één vereniging, en daarna weer voor een andere. 700 mensen is voor mij overigens een belangrijk aantal. Het spreekt echter voor zich dat veron-

Anciaux

derstellen dat er 3000 acteurs actief zijn in Vlaanderen, tot heel wat misverstanden kan leiden als dat getal wordt gebruikt om bijvoorbeeld het gemiddeld inkomen mee te berekenen.

Onze informatie slaat op het werkingsjaar 2000-2001. De nieuwe subsidieronde begon op 1 juli. Van de bijkomende 500 miljoen frank voor de podiumkunsten gaat 200 miljoen frank naar het teksttheater. Die bijkomende middelen zijn niet meegetrekt in onze cijfers. De invloed van die budgetverhoging kunnen we pas na 31 juni 2002 onderzoeken. Er zijn aanwijzingen dat een deel van dit geld wordt gebruikt voor overheadkosten. Via mijn beleidsverklaring heb ik die bezorgdheid ook aan de sector meegedeeld.

Er loopt een hele discussie over wat overheadkosten zijn en wat niet. Valt een artistiek directeur bijvoorbeeld onder het artistieke of het administratieve aspect? Het antwoord is niet altijd vanzelfsprekend. Uit de cijfers blijkt duidelijk dat de CAO-verplichtingen absoluut worden nageleefd. Meer dan 60 percent van de subsidies wordt aan lonen besteed. In de praktijk blijkt dat percentage nog veel hoger te liggen.

In het teksttheater werd in bovengenoemd seizoen meer dan 900 miljoen frank aan lonen uitgegeven. Uit de berekeningen blijkt dat 40 percent van dat bedrag naar het artistieke aspect gaat. Ik bedoel daarmee acteurs, dramaturgen en regisseurs. Het is interessant om een debat te houden over de vraag of dit te veel of te weinig is.

We moeten ook nagaan waar de bijkomende middelen naartoe gaan. Uit de eerste vaststellingen blijkt dat die 200 miljoen frank extra voor teksttheater, volledig aan lonen wordt besteed. Zekerheid kan ik daarover pas hebben op het einde van het seizoen. Voorts wordt 100 miljoen frank van die 900 miljoen frank uitgegeven aan erelonen. Buitenlandse acteurs worden vaak als zelfstandigen vergoed. In de audiovisuele sector is er inderdaad een belangrijk probleem. Dit is echter een relatief nieuwe sector, waar we eerst onderzoek naar moeten verrichten.

De heer Vandenbossche vroeg dat er doorzichtigheid zou worden gecreëerd. Er moet op het vlak van informatisering een stevige inhaaloperatie gebeuren. Ik zie geen enkel probleem om de jaarverslagen van alle gezelschappen openbaar te maken. We moeten een juiste analyse maken en alle informatie ter beschikking stellen. Ik wil tegen het einde

van het seizoen een basisinformatiepakket aan alle goed draaiende VZW's aanbieden, dat alle gegevens tegelijkertijd kan analyseren en inspectieverslagen kan maken.

Ik wil om enige voorzichtigheid vragen inzake het voorstel om een hoorzitting te organiseren. De CAO loopt tot 31 december 2001. U moet dan ook begrijpen dat de hele commotie van vandaag gedeeltelijk terecht, maar ook niet helemaal neutraal is. Er worden bepaalde posities ingenomen met het oog op de CAO-onderhandelingen. Elk personeelsonderdeel binnen de sector is voor mij essentieel. Uiteraard moet de nadruk liggen op de artistieke meerwaarde, maar de zaalwachter of de belichtingsman mag niet de dupe worden van de artistieke obsessie.

Ik vind het jammer dat men er nog niet in geslaagd is een staten-generaal tot stand te brengen. Gisteren nog heeft mevrouw Van Cleuvenbergen gezegd dat het onmogelijk is om de verhouding werkgever-werknemer, zoals we die in de privé-sector kennen, toe te passen op de culturele sector. Heel veel directies werken met overtuiging en idealisme, en ik wil dan ook niet optreden als de grote wijze Manito die zegt hoe werkgevers en vakbonden hun problemen moeten oplossen. Ik zal er wel op toekijken dat de bijkomende middelen in eerste instantie worden aangewend om de artistieke kwaliteit te verbeteren. Daar zijn heel wat zaken aan verbonden, zoals de sociale situatie van de acteurs.

We moeten ook nadenken over de weg die we in de toekomst willen bewandelen. Er kunnen interessante debatten worden gevoerd over het al dan niet uitwerken van stadstheaters met een iets grotere kern van vaste acteurs.

Het statuut voor de kunstenaar zou heel wat oplossen. In de sector is er heel wat beweging. Voor het eerst hebben de Franse en Vlaamse Gemeenschap gezamenlijk een voorstel gedaan aan de federale overheid. Er zijn vier werkgroepen. De enige werkgroep die nog geen verslag heeft uitgebracht, is die onder het voorzitterschap van minister Onkelinx. Het kabinet van minister Vandenbroucke heeft zijn zorg al geuit. We willen allebei vooruitgang boeken. We moeten alvast met onze middelen en mogelijkheden zorgen dat de sector op een degelijke wijze werkt.

Ik ben ervan overtuigd dat we een stevige bijkomende impuls hebben gegeven. Ik reken op het gezond verstand van de sector om een deftig antwoord te geven op de vragen die ik heb gesteld over de artistieke uitstraling.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de minister, als ik hier spreek over een hoorzitting, is het uiteraard niet mijn bedoeling dat wij hier over bepaalde zaken onderhandelen.

Minister Bert Anciaux : Dat beseft ik wel. Ik bedoel alleen maar dat u niet gebruikt mag worden in een spel.

De heer Dany Vandenbossche : Dat zou uiteraard niet mogen. Het is net de bedoeling de directies hierbij te betrekken. Beide partijen hebben verwijten naar elkaar geslingerd. Dat was niet echt bevorderlijk voor de goede sfeer.

De audiovisuele sector is inderdaad totaal vergeten in deze discussie. Op de staten-generaal van de podiumkunsten vorige zaterdag is de audiovisuele sector niet echt aan bod geweest. In die audiovisuele sector heb ik het uiteraard niet alleen maar over de acteurs. De situatie daar is in sommige gevallen echt schrijnend te noemen.

Wat de directie podiumkunsten betreft, heb ik niet nagekeken wie op die staten-generaal was uitgenodigd en wie niet. In ieder geval hadden beide partijen misschien beter vooraf met elkaar gepraat, in plaats van persmededelingen de wereld in te sturen.

De voorzitter : Ik stel voor dat we de vraag om een hoorzitting nog eens rustig bekijken met een aantal mensen.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil heel kort enkele opmerkingen maken.

Ten eerste is er het aspect van het aanbod. Iedereen weet met welk extremisme die twee toneelscholen elkaar een aantal maanden geleden hebben bestreden. Als het aanbod te groot wordt, komt er uiteraard een crisissituatie. Nu lijkt een en ander in de goede richting te gaan, maar het heeft wel moeite gekost. Binnen enkele jaren zullen we zien wat het effect zal zijn van een 'unificatie' van de Vlaamse toneelschoolwereld.

Het tweede punt is dat de Franstalige Belgische acteurs andere problemen hebben. Weet u hoeveel Franstalige Belgen in Frankrijk zeer goed aan de kost komen ? De jongste jaren is dat fenomeen iets

verminderd, maar daarvoor was het echt ongelooflijk. De vedetten in Frankrijk waren bijna allemaal Walen en Brusselaars.

Een ander aspect van deze discussie wordt gevormd door de vrije toneelbeoefening. Dit aspect is vooral de voorbije tien jaar belangrijk geworden. Vroeger was die vrije toneelbeoefening een staatsgeval, met de daarbijbehorende voor- en nadelen. Dat was toen ook een heel ander bestuur. Nu is dat bestuur volledig omgegooid in de richting van politieke opinies.

Hoe dan ook, inzake cliënteel is het toneel nu in sterke mate in handen van privé-ondernemingen. Men kan bijvoorbeeld toch moeilijk zeggen dat *Les Misérables* een operette was ? Dat was niet alleen een kassucces, maar dat heeft ook aan een aantal acteurs uit een zogenaamd publieke sector een enorme mogelijkheid gegeven. Keer op keer merkt men dat het Vlaams publiek wel degelijk geïnteresseerd is als er vanuit de privé-sector degelijke dingen worden geleverd, ondanks de soms hoge prijzen.

Nog flagranter is de situatie op het gebied van de jeugd. Iedereen is op de hoogte van de desinteresse van de Vlaamse jeugd ten opzichte van het publieke jeugdtheater. Als men er in Vlaanderen in slaagt om al drie of vier maanden een privé-productie te lanceren tegen 1.500 frank per zetel, met week na week en zelfs maand na maand volle zalen, dan moeten we toch eens onderzoeken of de programmering en de etatisering van het publieke theater niet de oorzaak is van veel problemen.

Ten slotte is er nog een laatste element : tien of twintig jaar geleden waren er veel meer mogelijkheden voor Vlaamse acteurs in Nederland. Door de verstrenging van bepaalde regels is dat nu verminderd.

Minister Bert Anciaux : Dat is onzin.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de minister, het is toch geen onzin te zeggen dat in de jaren dat u nog kind was, Nederland praktisch in de handen was van Vlaamse topacteurs. Dat is nu verminderd. Het is mogelijk dat er minder talent is in Vlaanderen, maar het is ook mogelijk dat er reglementen zijn gekomen in Nederland die deze mogelijkheden beknotten. U hebt de nodige ambtenaren om dat te laten onderzoeken.

Als u zegt dat het onzin is, moet u maar eens laten onderzoeken hoeveel Vlaamse acteurs – ik spreek nu over de vorige generatie – in Nederland het

Verrijken

dubbele aan gage kregen van wat ze in Vlaanderen konden krijgen. De repressie heeft daar trouwens ook een rol in gespeeld. Een aantal van die Vlaamse acteurs zijn immers naar Nederland uitgeweken om repressieredenen. Het is dus niet echt onzin wat ik hier zeg.

De voorzitter : Ik stel voor dat we die discussie nu stoppen. De minister heeft duidelijk geantwoord op deze vraag om uitleg. Het staat de parlementsleden vrij om verder in te gaan op dit onderwerp.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de minister, kunt u de cijfergegevens van die studie ter beschikking stellen ? Daarnaast wil ik toch ook nog opmerken dat het betoog van de heer Verrijken compleet naast de kwestie is. Ik heb immers geen enkele vraag gesteld over etatisering, noch privatisering van deze sector. Ik vind het trouwens een enorm slechte vergelijking die twee zaken tegenover elkaar te plaatsen. Het streven van het ene is iets helemaal anders dan het streven van het andere.

Ik verwijs inderdaad naar de musicalproducties, maar u hebt het waarschijnlijk over die productie die in Gent van start moet gaan. Zoals het er nu naar uitziet, zal dat waarschijnlijk in de open lucht moeten gebeuren. Het streven van de betrokkene is iets helemaal anders dan het streven van de podiumkunstensector tout court. Overigens, die zogenaamde privé-sector is wel degelijk gesubsidieerd. Deze sector wordt namelijk op zeer veel vlakken onrechtstreeks gesubsidieerd, en soms voor zeer hoge bedragen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : De concrete cijfers over het seizoen 2000-2001 kan ik op één blad samenvatten en aan u bezorgen.

Ik verontschuldig me voor het woord 'onzin'. Wat de opmerking betreft over de Vlaamse acteurs die in Nederland werken, moeten we een onderscheid maken. Enerzijds zijn er gezelschappen die in Nederland gaan spelen. De jongste jaren is dat zeer sterk afgenomen. Anderzijds is er zeker en vast een zeer grote aanwezigheid van Vlaamse acteurs en regisseurs in Nederlandse gezelschappen. Dat er minder acteurs in Nederland gaan spelen, heeft niet zozeer iets te maken met de repressie en dergelijke : ik denk niet dat dit vandaag nog een in-

vloed heeft. Het heeft wel iets te maken met het feit dat in Nederland een heel ander beleid wordt gevoerd ten opzichte van gezelschappen. De podia en de gezelschappen zijn er radicaal gescheiden van elkaar, en worden op een totaal andere wijze gesubsidieerd. Dat is een van de belangrijkste redenen.

De heer Miel Verrijken : Ik wilde alleen maar zeggen dat u bij het bestuderen van inkomsten van Vlaamse acteurs rekening moet houden met die factor.

Minister Bert Anciaux : U had het over een achterstand inzake vergoedingen voor de acteurs. Ik verzeker u dat de CAO-verplichtingen in Vlaanderen binnen het teksttheater volledig worden nageleefd. We zitten daar ruim boven die verplichtingen, die heus wel de vergelijking met Nederland kunnen doorstaan.

De voorzitter : We kunnen die discussie eventueel voeren naar aanleiding van een hoorzitting.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacques Devolder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de museumjaarkaart

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Devolder tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de museumjaarkaart.

De heer Devolder heeft het woord.

De heer Jacques Devolder : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ongewild sluit deze vraag aan bij een thema dat daarnet werd aangekaart, namelijk de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland.

Op 7 februari 2001 heeft het Vlaams Parlement unaniem een voorstel van resolutie goedgekeurd dat pleitte voor de invoering van een Vlaamse museumjaarkaart, naar analogie met het Nederlandse initiatief. In Nederland kent deze kaart een groot succes.

Devolder

Nu wordt er aangedrongen op samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen : de museumkaart zou namelijk zowel in Vlaanderen als in Nederland geldig kunnen zijn. Dit element werd echter niet vermeld in de resolutie van het parlement.

Mijnheer de minister, hoe ver staat het met het uitvoeren van de resolutie ? Binnen welke termijn zal de Vlaamse museumjaarkaart worden ingevoerd ? Overweegt u, in het licht van de culturele en taalbroederschap tussen Vlaanderen en Nederland, een jaarkaart in te voeren die zowel in Vlaanderen als Nederland geldig is ? Dat is een belangrijke vraag, want in de wandelgangen wordt gefluisterd dat de Nederlandse cultuuroverheid reeds contact met u zou hebben opgenomen.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer Devolder, uw lectuur van die resolutie verbaast me enigszins. Onder meer na uitvoerige hoorzittingen met de sector is de oorspronkelijke vraag, die indertijd nog werd ingediend door de heer Coens, grondig gemaendeerd.

Tijdens die zittingen werd ervoor gepleit om eerst het museumdecreet uit te voeren, en dan eventueel de mogelijkheid te onderzoeken van het invoeren van die kaart. Een van de grote lessen was toen dat dit middel nog niet rijp is. Noch is er vraag naar, noch bestaat de mogelijkheid om dit op dit ogenblik goed te hanteren. Het verbaast me dat u zegt dat toen over die invoering is beslist.

De heer Jacques Devolder : Ik heb de vraag gesteld naar het uitvoeren van de resolutie, omdat ik zelf die vraag heb gekregen. De Brugse musea vragen of er een samenwerking zal komen. In Brugge krijgt men immers veel Nederlanders over de vloer, en wellicht gaan heel wat cultuurminnende Bruggelingen Nederlandse musea bezoeken. Dat is de specifieke aanleiding voor mijn vraag.

De heer Jo Vermeulen : Dat was oorspronkelijk ook de aanleiding voor dat voorstel van resolutie.

De heer Jacques Devolder : Het is slechts een vraag. Ik vernam ook dat vanuit Nederland reeds vragen zijn gesteld aan de minister, zijn kabinet of de administratie.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het antwoord is al deels gegeven. Naar aanleiding van het door het parlement goedgekeurde voorstel van resolutie over de museumjaarkaart hebben we een brief gekregen van de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland. Van staatssecretaris van der Ploeg heb ik daar echter niets over ontvangen.

In de brief pleitte de commissie ervoor om het Vlaamse systeem compatibel te maken met het Nederlandse. Net als in mijn antwoord aan de commissie, wil ik hier herinneren aan de elementen van de bespreking bij de goedkeuring van dit voorstel van resolutie. Een geïntegreerd veld van cultureel erfgoed, zowel roerend als immaterieel, en een gestructureerd museumveld werden in deze bespreking immers als prioritair bestempeld.

Mijnheer Devolder, u vraagt hoe de budgettaire situatie eruitziet en hoe het zit met de uitvoering van de resolutie. In 2000 en 2001 hebben we voorzien in een aanzienlijk bijkomend bedrag voor de uitvoering van het museumdecreet. Tegelijk hebben we in 2000 en 2001 ook vastgesteld dat we in de andere sectoren van het cultureel erfgoedbeleid, namelijk de archieven, de documentatiecentra en waarbibliotheken, de erfgoedcentra, de verspreiding van het cultureel erfgoed enzovoort, weliswaar een aanzet hebben gegeven, maar dat we helemaal nog niet staan waar we moeten staan.

U weet dat het erfgoedbeleid een van mijn stokpaardjes is. De resolutie stelt dat we er eerst voor moeten zorgen dat het geïntegreerd veld van het cultureel erfgoed en het gestructureerd museumveld echt op niveau komen. Ik denk dat we daar nog niet zijn. In 2002 zal ik het parlement voorstellen om verder zeer sterk te investeren in het erfgoedbeleid, maar om, gelet op de budgettaire beperkingen, wat het museumdecreet betreft even een adempauze in te lassen en het voorziene bedrag voor het museumdecreet even te bevriezen. Mijns inziens is dat ook even nodig.

Eventueel kunnen we eens nadenken over het al dan niet herzien van de verdeelsleutel in het decreet. Dan heb ik het over die 50 percent. Hierdoor zijn heel wat zaken nog mogelijk. Ik loop nu vooruit op de begrotingsbesprekingen, maar vanzelfsprekend gaan we wel verder blijven investeren. Ik zal een voorstel doen dat erop neerkomt dat voor BKM in zijn geheel, maar ook heel nadrukkelijk wat de erfgoedsector betreft, bijkomende middelen nodig zijn om precies te komen tot dat zo noodzakelijke erfgoedbeleid.

Anciaux

Een bijkomende verhoging van de middelen voor de musea blijft in de toekomst zeker noodzakelijk. Ik wens de aangekondigde tweede reeks wijzigingen van het uitvoeringsbesluit van het museumdecreet ook even af te wachten, om gericht beleidsmatig te kunnen werken. U weet dat ik daar twee bedoelingen mee heb. Enerzijds wil ik de regionale musea mee optillen en anderzijds wil ik de internationale uitstraling, die toch niet zo aan bod kwam, mee vorm geven.

Zoals de resolutie stelt, zal het voorstel van een museumjaarkaart worden behandeld zodra het kader dit toelaat. Dit kader is er echter nog niet, om de redenen die ik net opsomde. Pas op het ogenblik dat we, zoals de resolutie vraagt, het uitgebreide kader kunnen evalueren, zullen we op een zinvolle manier de modaliteiten van een invoering van een museumjaarkaart kunnen bespreken.

Wel zullen eerstdaags de resultaten van het publieksonderzoek in de Vlaamse musea worden bekendgemaakt. Deze studie, die het museumbezoek in Vlaanderen kwantificeert en analyseert, zal ons gegevens bezorgen over de mogelijkheden en instrumenten om het gedrag van de museumbezoeker te sturen om zo de participatie te verhogen.

Mijnheer Devolder, participatie is een van mijn stokpaardjes. In die zin blijf ik de idee van een museumjaarkaart genegen. Een ander stokpaardje van mij is de samenwerking met Nederland. U kunt er dan ook van op aan dat ik zal onderzoeken wat de mogelijkheden zijn. We mogen echter de kar niet voor het paard spannen. We moeten immers eerst tegemoet komen aan de vragen van de resolutie en we moeten het kader tot stand brengen, zowel binnen de musea als binnen het erfgoedbeleid.

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer Jacques Devolder : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Als u een initiatief neemt, zou u eerst een proefproject kunnen opstarten. Brugge 2002 had daar een voorbeeld van kunnen zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer Marino Keulen treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het Concertgebouw Brugge

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Stassen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het Concertgebouw Brugge.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb er lang over gedaan om deze vraag te formuleren en in te dienen, omdat we nogal snel het etiket opgeplakt krijgen voor een bepaald project te fietsen. Dat is echter het laatste dat ik zou willen.

Tijdens de begrotingsbesprekingen van vorig jaar heb ik gezegd dat men voor of tegen het Concertgebouw kan zijn. Feit is echter dat de beslissing genomen is en dat we ons moeten voorbereiden op het moment dat het gebouw klaar is. Het maakt dan deel uit van het kunstenlandschap in Vlaanderen. De Vlaamse Gemeenschap moet dan een standpunt innemen of ze naast de stenen ook nog wenst te investeren in de werking.

Op 20 februari 2002 start het goedogende programma Brugge 2002. Op dat ogenblik wordt het Concertgebouw geopend. 2002 is een overgangsjaar. De band tussen de activiteiten en het gebouw is vrij nauw. De cultuurmanifestaties die er plaatsvinden, houden allemaal verband met Brugge 2002.

We moeten echter ook oog hebben voor wat er de jaren nadien gebeurt. We moeten dan ook de – openbare – discussie aangaan over de plaats en de functie van dit nieuwe centrum in het Vlaams cultuur- en kunstbeleid. Dit houdt in dat het centrum zich zal moeten positioneren ten opzichte van het Brugse cultuurleven en toerisme. Dat valt onder de verantwoordelijkheid van Brugge. Het gebouw zal ook een uitstraling hebben die verder reikt dan Brugge.

Als het gaat om de verdere uitstraling, dan ligt het voor de hand dat dit gebouw er niet enkel mag zijn voor de Bruggelingen, maar dat het ook ten dienste moet staan van de Vlaamse en zelfs internationale gemeenschap. We moeten dan ook de plaats van het gebouw in het Vlaamse kunst- en cultuurleven

Stassen

en ten opzichte van de grotere kunst- en cultuurhuizen ter sprake brengen.

Het is de verantwoordelijkheid van de VZW Concertgebouw om een beleidsvisie en -plan uit te tekenen voor wat er zal gebeuren na 2002. In de pers heb ik gelezen dat er al een aantal mensen zijn aangeworven. Ik verwacht dan ook dat het plan vrij snel zal worden voorgesteld. In 2002 zal de VZW kleur moeten bekennen over de weg die ze wil inslaan en over de budgettaire implicaties ervan.

Mijnheer de minister, kunt u een stand van zaken van dit dossier geven ? Wat zijn de bijdragen, de bouwkosten ? Is er nog bijkomende informatie over de opvolging van het bouwdoossier, de combinatie met Brugge 2002 ?

Welke plaats en functie ziet u voor het concertgebouw in het Vlaams cultuur- en muzieklandschap ? Moet dit project in verband worden gebracht met een ander belangrijk cultureel infrastructuurproject, namelijk het Muziekforum in Gent ? Welke financiële consequenties trekt u daaruit ?

Het grote voordeel van het werken met VZW's is dat die vrij soepel kunnen inspelen op de wetgeving. Het nadeel is dat de democratische controle niet zo gemakkelijk is. Dat betekent uiteraard niet dat we de VZW-formule moeten verlaten. Hoe moet volgens u de democratische controle door de Brugse gemeenteraad, de provincieraad en het Vlaams Parlement op dit project worden gerealiseerd ?

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, toen ik uw verklaring in de kranten las, vond ik dat u voor uw beurt had gepraat. U stelde dat Vlaanderen niet in meer middelen zal voorzien om de meerkosten van het Concertgebouw in Brugge te helpen dekken.

De heer Stassen heeft al naar de oorsprong van dit dossier verwezen. In de vorige zittingsperiode werd besloten om het Concertgebouw te aanzien als een Vlaams project. De aanleiding was uiteraard Brugge 2002 en de nood aan bijkomende concertinfrastructuur. Er bestonden in Gent evenwel plannen voor een Muziekforum, en daar zouden misschien middelen voor worden gevraagd. Het Concertgebouw in Brugge beantwoordde op dat moment

echter aan de noodzakelijke bijkomende concertinfrastructuur.

De minister wil nu geen bijkomende middelen toekennen, zonder na te gaan of het al dan niet om te rechte meerkosten gaat. Ik heb daar problemen mee. Ik begrijp de vrees dat het project Muziekforum in Gent ook middelen zal vragen. Daarom moet eerst worden uitgeklaard welke middelen Vlaanderen geeft aan welke concertinfrastructuren. Als dit is gebeurd, hoop ik dat de minister toch nog overweegt om – indien er ruimte is – in bijkomende middelen te voorzien voor het Concertgebouw in Brugge. Op die manier neemt Vlaanderen verder zijn verantwoordelijkheid in dit project op en laat het niet alles aan de andere twee partners over.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, ik had net zoals de heer Stassen bij ons bezoek aan het Concertgebouw wat scrupules om vragen te stellen bij de zin of onzin van het project. Het gebouw staat er nu eenmaal, en natrappen heeft geen zin. Wie kan er nu tegen een belangrijk nieuw cultuurgebouw in Vlaanderen zijn ? Brugge is echter een klein stadje met ongeveer 85.000 inwoners. Het is niet evident dat daar zo'n belangrijk monument wordt neergezet. De aanleiding is natuurlijk Brugge 2002 als culturele hoofdstad, maar daarna zitten we met de culturele gebakken peren. Men moet dit gebouw kunnen blijven uitbaten.

Ik wil me niet beperken tot de opera, maar net op dat punt zijn we in Vlaanderen erg arm. We hebben één opera met twee zetels. Vakmensen weten wat dat kost. Zonder aanzienlijke financiële middelen is het ondenkbaar een derde gebouw te binden aan dat operagezelschap. In het Concertgebouw is een enorme gecomputeriseerde decortoren ingebouwd die voor opera kan worden gebruikt. Ik heb daar in Brugge vragen over gesteld, en mij werd geantwoord dat er binnen afzienbare tijd informatie zou komen over wat er na 2002 met het gebouw zal gebeuren.

Tot op vandaag is dat echter nog niet gebeurd. Er werd mij ook verteld dat er een akkoord zou komen met de opera van Rijsel. Volgens mij is dat echter niet haalbaar, want Rijsel heeft de tweede grootste opera van Frankrijk. Die kan zich niet ontdebelen voor een marktje van misschien enkele honderdduizenden mensen. Frankrijk zal daar niet toe bereid zijn.

Verrijken

U weet waarschijnlijk dat de Vlaamse Opera al een nuttig en verregaand akkoord heeft met de derde opera van Frankrijk. Het gaat dan om producties die in Stuttgart, Antwerpen, Gent en Lyon met dezelfde zangers worden uitgevoerd. Het is totaal ondenkbaar dat Brugge, dat geen gezelschap en geen orkest heeft, een wisselwerking op operagebied met een stad als Rijsel zou kunnen aangaan.

Brugge heeft dus wel dat prachtig instrument, maar het is natuurlijk veel te monumentaal tegenover 't Zand, dat inderdaad negentiende-eeuws is. Die sympathieke negentiende-eeuwse huisjes, restaurants en kroegen worden erdoor verpletterd. Maar kom, het staat er nu eenmaal. Er zal nu moeten worden nagegaan hoe men werk zal vinden voor dat enorme instrument. Ik ben van oordeel dat het eigenlijk beter in Gent was gebouwd.

Ik behoor overigens tot de minderheid die nog altijd gelooft in de heropstanding van het Casinogegebouw van Oostende. Dat heeft een zeer lange muzikale traditie gehad. In soortgelijke badsteden merkt men dat het muziekleven herleeft. Er is sprake van een grondige heropbouw van het gebouw van Stijnen, dat meer verouderd was dan het negentiende-eeuwse casino dat door de oorlog was verwoest.

In ieder geval, het Concertgebouw staat er. Nu moeten we bespreken hoe het nuttig kan worden aangewend.

Enkele maanden geleden nog hebben we allemaal gelezen dat minstens twee van de drie symfonische orkesten van Vlaanderen een beetje in de gevarenzone zitten. In dat kader zou het echt wel een enorme taak zijn voor Brugge om de verwachtingen waar te maken. De stad Brugge wordt zeer goed bestuurd, maar ze kan die taak uiteraard niet aan als binnen tien of twintig jaar dat gebouw tot bloei zal zijn gekomen. Het zal dus uiteindelijk een taak worden voor de Vlaamse Gemeenschap.

Mijnheer de minister, op operagebied worden wij al jarenlang stiefmoederlijk behandeld. De achterstand van Vlaanderen tegenover België is niet concreter te beschrijven dan door het feit dat De Munt baadt in de middelen en vaak zelfs minder kwaliteit biedt dan de Vlaamse Opera. Mijns inziens is het niet mogelijk – tenzij er enorme middelen worden vrijgemaakt – om die Vlaamse Opera eventueel ook in Brugge te laten plaatshebben. Laten we die toren dus helemaal vergeten en gewoon zeggen

dat het om een technische vergissing ging. Men kan die toren immers alleen gebruiken op operagebied.

Hoe dan ook, het Concertgebouw staat er nu. Nu komt de taak om het te vullen. Mijnheer de minister, die samenwerking met Rijsel slaat nergens op, want dat is wishful thinking. Dat zou ongeveer hetzelfde zijn als zeggen dat Antwerpen gaat samenwerken met Parijs. Dat behoort tot een ideeëngoed waar wij niet rijp voor zijn. Misschien zijn we er wel rijp voor, maar het is technisch niet uitvoerbaar. Men moet er immers ook rekening mee houden dat operadiva's allemaal prima donna's zijn.

De voorzitter : Mijnheer Verrijken, uw uitwijdingen zijn legendarisch en soms ook heel interessant. We moeten echter toch ook een functionele werkwijze aanhouden. Vrijheid van meningsuiting is fundamenteel in het parlement, maar we moeten de reglementen toch ook respecteren.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dat wel. Ik wil gewoon duidelijk maken dat het hier echt wel om een betreurenswaardige gelegenheid gaat.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Stassen heeft een interessante discussie geopend. Ik kan mij volledig vinden in zijn zienswijze, want we zullen de infrastructuur in Vlaanderen op elkaar moeten afstemmen. Dat is een van de belangrijkste discussies. Zijn de steden complementair aan elkaar, of zijn ze concurrenten van elkaar ?

In Brugge werd inderdaad gekozen voor een zaal met een toneeltoren, die overigens niet alleen voor opera zal worden gebruikt. Alle hedendaagse dansgezelschappen hebben behoefte aan een toneeltoren, en daarom spelen ze ook in de opera.

We hebben in deze commissie ook al eens gepraat over het Concertgebouw van Brugge. Na die discussie heb ik een beleidsnota ontvangen van de VZW Concertgebouw. Er was dus wel al een soort ontwerp van beleidsnota opgesteld. Intussen heeft die beleidsnota al wat meer inhoud gekregen. Er zijn ook wat mensen uit de sector die zich over de toekomst en de invulling van die zaal moesten uitspreken.

Ik denk echt wel dat men ter plaatse een inspanning levert, en ik moet toegeven dat ik echt gecharmeerd ben door de wijze waarop het gebouw werd

Vandenbossche

geconcipieerd. De invulling van dat gebouw is nu inderdaad de voornaamste opdracht.

In dit verband wil ik nog het volgende aan de discussie toevoegen. Mevrouw Van Hecke heeft er trouwens al naar verwezen. In de hele discussie over het Muziekforum hoorde ik vaak deze stelling : 'Wij hebben een beleidsnota en geen zaal. Brugge heeft een zaal en geen beleidsnota.'

Beide situaties zijn interessant. Daarom vind ik die vraag van de heer Stassen zo belangrijk. Het ene sluit het andere absoluut niet uit. Ik weet dat er in de steden af en toe wel eens zeer territoriaal wordt geredeneerd. Bij ons bijvoorbeeld wordt er gediscussieerd over wat naar Antwerpen en wat naar Brugge gaat. Ik vind dat eigenlijk geen discussie waard op het vlak van het cultureel gebeuren. Als men die discussie voert, zeker voor dergelijke grote infrastructuren, dan overstijgt die discussie de territoria van die steden, gemeenten of zelfs provincies. We moeten weten wat de invulling is van de betrokken zalen. Gezien de grootte van het podium in Brugge en de technische infrastructuur die voorhanden is op dat podium, twijfel ik er geen moment aan dat dansgezelschappen veel interesse zullen hebben om daar te spelen.

De vraag is : sluit het ene het andere uit ? Ik denk het niet. Daarom is het nodig het Vlaamse landschap en de infrastructuur ervan complementair of tenminste niet concurrerend in te vullen. Dat laatste gebeurt immers wel eens, maar dat lijkt me een verkeerd uitgangspunt.

Wat het Concertgebouw in Brugge en de werking ervan betreft, geven de aanzetten tot beleidsnota's die er nu zijn eigenlijk wel voldoening. Ik pleit dus niet voor één project. Ik wil alleen stellen dat het ene het andere niet uitsluit.

De voorzitter : Nu laten we een Brugse autochtoon aan het woord in dit territoriumgebonden dossier.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik neem hier inderdaad als laatste het woord. Ik ken immers mijn plaats in dit dossier.

Bij het werkbezoek bleek duidelijk dat men in deze bijna voltooide infrastructuur inderdaad cultuur kan brengen in kwaliteitsvolle omstandigheden, vanuit een moderne visie en technisch zeer

goed uitgewerkt. Toen dit dossier werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, werd ervoor gekozen om de infrastructuur in overheidshanden te laten voor de bouw en het uitbaten ervan. Dat wou ik even in herinnering brengen.

Op een bepaald ogenblik was er een discussie over de vraag of een privé-partner zich in dit project zou kunnen integreren. De overheid heeft geoordeeld dat dit niet kon : om de kwaliteit te garanderen wilde ze de zaken kunnen sturen. Het mocht geen Plopsaland worden. Het moest ook een element zijn van de culturele uitstraling van Vlaanderen.

Ik sluit me uiteraard aan bij de sprekers, en vooral dan bij de heer Vandenbossche. Nu hoort men inderdaad in de coulissen wie hoeveel krijgt. Er wordt gekeken naar de bedragen die naar bepaalde projecten gaan. Ik wil echter pleiten voor aanvulling in plaats van concurrentie. Het probleem voor heel wat Bruggelingen die betrokken zijn bij dat project ligt niet in 2002, maar in de duurzaamheid van het project. De nieuwe directie die werd aangesteld voor het Concertgebouw is van plan dit project uit te dragen in heel West-Vlaanderen. De uithoeken van West-Vlaanderen hebben er inderdaad behoefte aan om kennis te maken met een dergelijke zaal en zo cultuur te kunnen beleven. Het belang hiervan overstijgt dus de Brugse regio. Ik dank dan ook de leden voor hun aandacht voor dit project.

Er werd gekozen voor de formule van een VZW omdat men snel wou en moest gaan. Met een andere formule was men er nooit gekomen. De opmerkingen over de controle zijn uiteraard ook terecht, maar we moeten ook kijken naar de ontstaansgeschiedenis van die formule. Het was immers de bedoeling een versnelling door te voeren.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik wou nog een repliek geven op het betoog van de heer Verrijken. Hij zei dat de grootte van een stad of gemeente een rol speelt bij de bouw van culturele infrastructuur. Ik betwijfel dat ten eerste. In Duitsland bestaat bijvoorbeeld een bewijs van het tegendeel : het stadje Herford is maar een voorschoot groot, en toch bouwde men er een museum van meer dan 1 miljard frank. *(Opmerking van de heer Miel Verrijken)*

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik ben wat verveeld omdat ik de gewoonte heb in deze commissie het achterste van mijn tong te laten zien. Dat ga ik nu niet helemaal kunnen doen, maar ik zal zo open mogelijk zijn. Ik ben blij met de bedenkingen die hier naar voren kwamen, ook omdat dit me de kans geeft een en ander recht te zetten.

In 1998 is de Vlaamse Gemeenschap een verbintenis aangegaan met betrekking tot het Concertgebouw Brugge. Het verbaast me dus dat mevrouw Van Hecke stelt dat ik voor mijn beurt heb gepraat. Ik heb dat helemaal niet gedaan, want ik ben niet impulsief geweest. Het engagement van de Vlaamse Gemeenschap wordt tot de laatste frank nageleefd. Op basis van de huidige situatie zal het concertgebouw, eens afgewerkt, 1,65 miljard frank hebben gekost. De Vlaamse Gemeenschap heeft in 1998 een investeringssubsidie toegezegd aan de VZW Concertgebouw ter waarde van 450 miljoen frank. In 1998 werd een bedrag van 50 miljoen frank vastgelegd voor de betaling van de erelonen. In 1999 werd een bedrag van 220 miljoen frank vastgelegd voor bouwwerken. In 2001 werd tot op heden een bedrag van 169,239248 miljoen frank vastgelegd, en zal er nog 10,760552 miljoen frank worden vastgelegd. Daarmee zal het volledige bedrag van 450 miljoen frank zijn vastgelegd op het einde van 2001.

Als er iemand verantwoordelijkheid draagt in verband met de investeringssubsidies, dan is het de minister, en niemand anders. De minister kan daarover worden ondervraagd, aangevallen of bejubeld. Ik zie dus niet in dat ik voor mijn beurt zou hebben gesproken en dat ik mijn verantwoordelijkheid niet tot het einde zou hebben gedragen. Mijn verantwoordelijkheid eindigt heus niet bij het realiseren van een bakstenen gebouw, hoe mooi dat ook is.

Het bouwdoossier wordt opgevolgd door een project- en budgetbewaker, aangesteld door de VZW Concertgebouw. De Vlaamse Gemeenschap is in de coördinatiegroep, die gemiddeld driewekelijks vergadert, vertegenwoordigd door de heer Baeyens van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur. Hij controleert of elke aanbesteding in overeenstemming gebeurt met de wet op de overheidsopdrachten. Tevens controleert hij de uitvoering van elk dossier alvorens hij dit zowel voor vastlegging als uitbetaling voorlegt aan het Fonds Culturele Infrastructuur. De Vlaamse regering heeft, gezien haar grote aandeel in het verwezenlijken van het concertgebouw, een – weliswaar onbezoldigde – waarnemer aangeduid in de VZW Concertgebouw. Tijdens de vorige regeerperiode was dat de heer

Claeys, sinds het einde van 1999 is dat de heer Claesen. Hij woont de maandelijkse vergadering van de raad van bestuur van de VZW stipt bij.

Brugge 2002 heeft voor de realisatie van het concertgebouw een beperkt deel van de technische installaties voor theatertechnieken betaald. Het gaat om een bedrag van ongeveer 5 miljoen frank dat naar de uitvoering van specifieke onderdelen van haar programma ging.

Deze werkwijze wordt als een win-winsituatie beschouwd, aangezien Brugge 2002 anders voor hetzelfde bedrag materiaal moest huren. Het Concertgebouw zal nu beschikken over een installatie met bijkomende mogelijkheden.

In 2002 zal de VZW Concertgebouw het gebouw en het nodige personeel ter beschikking stellen van Brugge 2002, dat zal functioneren op basis van een contract dat eerstdaags tussen de partijen wordt afgesloten.

Het Concertgebouw zal binnen enkele weken klaar zijn. Een discussie over het feit of het gebouw er nu al dan niet moest komen, is totaal irrelevant. Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen hebben we al minstens twee keer gesteld dat het gebouw een culturele bestemming moet blijven behouden. De Vlaamse Gemeenschap heeft 450 miljoen frank in het gebouw geïnvesteerd. Het is dan ook duidelijk dat we onze handen niet willen afhouden van de werking en de invulling. We willen niet dat het gebouw een economische of handelsbestemming krijgt. We moeten onze verantwoordelijkheid nemen.

Ik heb een heel duidelijk signaal gegeven, niet enkel aan het Concertgebouw Brugge. Ik deed dat met pijn in het hart. 't Stuc in Leuven is bijvoorbeeld een prachtige realisatie. We zouden ook kunnen kiezen om daar een inbreng te doen. Als we dat doen, openen we echter de doos van Pandora. De Vlaamse Gemeenschap zegt zeer uitdrukkelijk dat ze zich houdt aan het engagement waartoe ze zich verbindt, met name de investeringssubsidies, punt aan de lijn.

Wat Brugge betreft, is er geen probleem. Mijn gesprek met de burgemeester zal ertoe leiden dat er een voor alle partijen aanvaardbare verantwoordelijkheid zal worden opgenomen. Het principe blijft echter dat er een duidelijk dossier moet zijn. Men kan immers steeds verantwoordelijk worden gesteld voor bijkomende kosten. Ik wil daar paal en perk aan stellen. Ik wil bepaalde zaken niet in het gedrang brengen door onvoorziene of eventueel te

Anciaux

voorzien omstandigheden waar we niet voor verantwoordelijk zijn. Ik breng overmorgen een informeel bezoek aan Brugge om deze zaken verder te bespreken.

De programmatie van het Concertgebouw staat volgend jaar volledig in het teken van Brugge 2002. Er is een uitstekende artistieke directeur en intendant. Ze moeten een plan voorstellen over de artistieke invulling en de werking van het Concertgebouw vanaf 2003. In dit voorstel zal het gebouw zich situeren binnen het Vlaamse cultuur- en muzieklandschap. We zullen dit voorstel evalueren.

Het is voor mij een uitgemaakte zaak dat we geen cultuurbeleid tot stand kunnen brengen zonder rekening te houden met deze pijler. Ik weet dat de mensen in Brugge verrassend ambitieus zijn, en daarom heb ik niet het gevoel dat we zullen blijven zitten met een schitterend concertgebouw en een matige culturele invulling. Ik moet daar rekening mee houden. Het is in Vlaanderen bijvoorbeeld ook ondenkbaar na te denken over het cultureel landschap zonder rekening te houden met de Singel. Het zou echt dom zijn de opera niet in rekening te brengen in een meerjarenplan voor investeringen.

Ook in Limburg moet er in de toekomst iets gebeuren. We moeten eveneens kijken naar de rol van Leuven, van Mechelen, van Gent. We mogen geen provincialistische visie ontwikkelen : onze visie moet vertrekken vanuit het hele cultuurlandschap.

Het Concertgebouw is een vanzelfsprekende pijler van het cultuurbeleid van Vlaanderen. Het al dan niet realiseren van het Muziekforum in Gent kan niet als iets geïsoleerds worden beschouwd. We moeten kijken naar de complementariteit met heel Vlaanderen, en nagaan wat de consequenties zijn van een nieuwe inplanting. Indien alles was over te doen, had ik eventueel een andere constructie gemaakt. We moeten de bestaande infrastructuur echter ten volle kunnen benutten.

Om de opstart en de voorbereiding van de werking vanaf 2003 voor te bereiden, hebben we in de begroting van 2001 een bedrag van 10 miljoen frank ingeschreven. Voor 2002 stellen we voor dat bedrag op te trekken tot 20 miljoen frank. De opdracht van de intendant en de artistiek directeur bestaat er ook in een kosten- en opbrengstenraming te maken voor deze werking. Dit plan zal eveneens worden geëvalueerd.

Op basis daarvan zal ik met alle betrokken partners en mogelijke deelnemers de financiering van de werking bespreken en onderhandelen. Pas dan zal de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in de exploitatie worden vastgelegd. Los van het decreet moeten we onze verantwoordelijkheid nemen voor 2003 en 2004. Vanaf 2005 moet de VZW werken binnen de bepalingen van het decreet.

Ik wil mijn verantwoordelijkheid nemen voor wat de opbouw betreft. In 2002 gaat het om 20 miljoen frank. In 2003 moet het gaan om een som die voldoende is om een fatsoenlijke artistieke werking mogelijk te maken. Ik kom niet terug op wat ik publiek heb gezegd. In 2003 moet de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap worden gemeten binnen het totale aspect van het cultuurbeleid. Het bedrag voor de werking zal schommelen tussen 30 à 50 miljoen frank. Er is een groot verschil tussen beide cijfers. Ik wens echter geen voorafname te doen voor de begroting van 2003, als die van 2002 nog niet is goedgekeurd. Bovendien wordt er al te makkelijk van uitgegaan dat er geld op vraag wordt geproduceerd, maar dat is niet het geval. De cultuurbegroting vertoont misschien wel de sterkste stijging, maar het blijft moeilijk alles te realiseren wat we noodzakelijk vinden.

Mevrouw Van Hecke, naast die verantwoordelijkheid is er nog iets als een beheersvergoeding. We betalen bijvoorbeeld ongeveer 500 miljoen frank aan beheerskosten van de Singel. We betalen beheerskosten van de Ancienne Belgique en van het Kaaithheater. We betalen enkel kosten voor de gebouwen die we in erfpacht hebben of waar we eigenaar van zijn.

De mensen in Brugge weten dat als ik inspanningen wil doen inzake het beheer, er moet worden voldaan aan een noodzakelijke vereiste. Eén van de problemen is misschien dat we enkel een beheerssubsidie kunnen geven in de twee voorgaande gevallen.

De controle over dit project zal gelijklopen met de controle op de andere projecten. De Vlaamse regering zal nagaan of de goedgekeurde beleidsopties worden gerespecteerd, al zal de gebruikelijke financiële controle blijven gelden. Het staat de verschillende assemblees uiteraard vrij om de uitvoerende organen te ondervragen. De Vlaamse Gemeenschap zal uiteraard in meerdere of mindere mate participeren in de VZW-structuur die we in het kader van de overeenkomst sluiten met het Concertgebouw of met Brugge. Ingeval van overdracht van de eigendom is de situatie natuurlijk he-

Anciaux

lemaal anders. Het beleid inzake de infrastructuur moet overkoepelend zijn voor heel Vlaanderen.

Mijnheer Verrijken, niemand in Brugge denkt eraan om de Vlaamse opera een derde plek te geven. Het is nu al moeilijk genoeg. Internationale producties in Brugge zijn uiteraard wel mogelijk. Het komt mij trouwens niet toe om de programmering op te stellen. Ik weet wel dat de projecten prestigieus zijn en dat de uitstraling zich – gelukkig – niet zal beperken tot Brugge of West-Vlaanderen : heel Vlaanderen zal ervan profiteren. Gezelschappen die vandaag ergens resideren, kunnen uiteraard een tweede residentie hebben zodat er een spreiding is. De beleidsnota voor Brugge is een positieve zaak.

Ik hoop dat mijn antwoord duidelijk maakt dat ik een kordate houding aanneem in verband met investeringen en het engagement dat de Vlaamse Gemeenschap aangaat. Het belangrijkste is echter dat het Concertgebouw van Brugge een belangrijke pijler zal zijn in het toekomstig beleid van de Vlaamse Gemeenschap. Ik zal er alles aan doen om het de ondersteuning te geven die het verdient.

De voorzitter : Mijnheer de minister, u hebt een zeer uitgebreid antwoord gegeven. Voor mij is de essentie dat er in Limburg iets moet gebeuren. *(Gelach)*

Zo is er eten en drinken voor iedereen. Dat is ook weer heel Vlaams.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de minister, u hebt meer gezegd dan ik had verwacht. Ik begrijp echter ook dat u niet het achterste van uw tong laat zien en dat u voorzichtig met dit dossier moet omspringen.

Ik blijf erbij dat we de achterhoedediscussies moeten vermijden. Het gebouw staat er en heeft zijn kwaliteiten. De VZW zal moeten nagaan of ze de BTW-aftrek al dan niet kan realiseren. Indien dat gebeurt, kan ze heel wat geld besparen. Blijkbaar heeft ze die aftrek nog niet aangevraagd. Het gaat om enkele honderden miljoenen.

U hebt gezegd dat we het Concertgebouw moeten plaatsen in het hele cultuurlandschap. Dat klopt. Het moet echter ook worden geplaatst binnen het kunstbeleid. Ik stel voor dat u in de loop van 2002

een nota aan het parlement voorstelt waarin u uitlegt hoe u het landschap ziet. Daarover kunnen we dan een debat voeren.

We moeten deze zaken niet uit de krant vernemen. De leden van deze commissie stellen zich niet op als verdediger van de eigen stad of streek. In andere commissies is dat minder het geval. Indien we het debat voeren, kunnen we tot een consensus komen.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, de suggestie van de heer Stassen is uitstekend. Ik koppel die nota aan een ander dossier. Als er uitsluitel wordt gegeven over het Muziekforum, dan verwacht ik dat de minister de beslissing motiveert.

Minister Bert Anciaux : De heer Stassen heeft het over een bespreking van de werking in 2002. Ik verbind me ertoe vóór 2002 een antwoord te geven over het Muziekforum.

De heer Jos Stassen : Het is belangrijk voor deze commissie dat ze de zaken behandelt waarvoor ze bevoegd is, want anders volgt er een debat in de pers. We zullen dan uitspraken doen die de zaak geen goed doen. Er zijn een aantal belangrijke dossiers in de cultuursector, en we moeten bewijzen dat we hier op een zeer genuanceerde manier mee kunnen omgaan.

Mijnheer de minister, wij zijn uw bondgenoot en geen blok aan uw been.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, u zegt dat er op voorhand zekerheid moet zijn over het bedrag en dat u niet bereid bent meerkosten te betalen. Ik vind dat te eenduidig. Op dat punt verschillen we van mening.

U wilt het achterste van uw tong niet laten zien met betrekking tot het Muziekforum in Gent. Zult u eerst een beslissing nemen en dan pas naar het parlement komen ? Of zullen we de haalbaarheidsstudies eerst in de commissie kunnen bespreken ? In welke timing voorziet u ?

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de minister, we hebben niet veel nieuws vernomen. Het is waarschijnlijk nog niet duidelijk wat er na 2002 zal gebeuren.

Ik heb een voorstel. Brugge is een stad die veel toeristen aantrekt. Ik ben nu al zes jaar aan het beelden voor Wagner Festspiele in Antwerpen. Waarom houden we ze niet in Brugge ?

De voorzitter : Het incident is gesloten.

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.55 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.02 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken van de uitvoering van het nieuwe decreet lokaal jeugdwerkbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken van de uitvoering van het nieuwe decreet lokaal jeugdwerkbeleid.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, bij de bespreking van het decreet heb ik gezegd dat ik het verdere verloop ervan goed zou opvolgen. De regering heeft tijdens eenzelfde zitting het decreet bekrachtigd en de uitvoeringsbesluiten goedgekeurd. Dit lijkt me een unicum in de analen van de wetgevende macht in België. Ik vraag me af of dit wel kan. Ik zal echter niet naar het Arbitragehof of de Raad van State stappen, omdat men op het terrein moet kunnen werken.

De uitvoeringsbesluiten lagen uiteraard klaar. Ik heb noch de tijd, noch de zin om ze te vergelijken met de oorspronkelijke ontwerpen van besluit. Over het statuut van de uitvoeringsbesluiten werd geen advies gevraagd aan de Jeugdraad. Het laatste advies dateert van 2 mei 2001. Ik vermoed dat men rekening heeft gehouden met de adviezen die het voorontwerp van uitvoeringsbesluiten voorafgin-

gen. Ik vind een en ander in elk geval erg onduidelijk.

Mijnheer de minister, ik wil u dus vragen hoe de adviesverlening is gebeurd. Klopt het dat er geen advies werd gevraagd aan de Raad van State omwille van de hoogdringendheid ? Vanaf wanneer treden deze uitvoeringsbesluiten in werking, en werd hierover gecommuniceerd met de gemeentebesturen ? Er is inderdaad resultaat op het terrein, maar ik vind deze manier van werken niet voor herhaling vatbaar.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Hecke, het betreft hier inderdaad twee nieuwe besluiten bij het gewijzigde decreet houdende subsidiëring van de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

Ik heb in de commissie voor Cultuur van 15 juni 2001 het toenmalige ontwerp van decreet en de bijbehorende ontwerpen van besluit uitvoerig toegelicht. U hebt ze gekregen tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet. De voorziene trekkingsrechten voor de gemeenten via deze besluiten en de berekening van de jeugdspecifieke indicatoren werden ook reeds eerder aan de commissie bezorgd.

Daar de ontwerptekst voor het decreet en de ontwerp teksten voor de bijbehorende besluiten steeds samen werden behandeld, formuleerde de Jeugdraad een aantal adviezen die zowel van toepassing waren op het decreet als op de uitvoeringsbesluiten. Het betreft hier de adviezen 43, 44, 45, 46 en 50 uit 2000 en advies 05, 07 en 11 uit 2001. U kunt deze adviezen allemaal, op één na, terugvinden in stuk 686, nummer 1 van het Vlaams Parlement. Het advies dat u in stuk 686 niet zult terugvinden, is advies 11 van 2 mei 2001. Dit heel korte advies betreft enkel bepalingen uit het decreet. In de hoorzitting hebt u nog eens de voornaamste bedenkingen van de voorzitter van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap kunnen aanhoren. Ook in de commissievergadering van 15 juni 2001 gaf ik uitvoerig uitleg waarom op bepaalde bedenkingen wel, en op andere niet werd ingegaan.

Om het lokale planningsproces niet nog meer te vertragen werden geen adviezen aan de Raad van State gevraagd. Hiertoe werd tweemaal de dringende noodzakelijkheid ingeroepen. We hebben hier de juiste beslissing genomen. Met de procedure voor het advies bij het voorontwerp van decreet

Anciaux

in het achterhoofd, konden we immers het risico niet nemen de uitvoeringsbesluiten pas goed te keuren op het einde van dit jaar, laat staan begin 2002. Dit zou de juridische grond en de richtlijnen voor de opmaak van het jeugdwerkbeleidsplan in dit planningsjaar onvolledig hebben gelaten.

Beide besluiten traden in werking op de dag van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Dit gebeurde respectievelijk op 19 en op 22 september 2001. Op 18 juli reeds werden de gemeenten het goedgekeurde decreet en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten toegestuurd. Daarbij werd meegedeeld dat die pas definitief in werking traden op de dag van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. Een bijgevoegde brief gaf bijkomende uitleg over de inhoud en de procedure. Over de uiteindelijke publicatie in het Belgisch Staatsblad werd niet meer gecommuniceerd.

Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om u een stand van zaken te geven betreffende de reeds binnengekomen ontwerpen van jeugdwerkbeleidsplan. De afdeling Jeugd en Sport ontving reeds 98 ontwerpen van jeugdwerkbeleidsplannen. Er zitten echte pareltjes tussen, want de gemeentebesturen maken er werk van. De decreetswijzigingen hebben hun doel dus duidelijk niet gemist. Tot op heden werden geen bezwaren ingediend. De opmerkingen die de afdeling Jeugd en Sport bij de ingestuurde ontwerpen moet maken, betreffen vooral het formuleren van de doelstellingen en resultaatindicatoren, permanente participatie, de hoofdstukken over jeugdinfrastructuur en ruimte voor de jeugd en de samenhang met de opmaak van een jeugdruimteplan, de wijze van uitbetaling van subsidies en het gegeven dat lidmaatschap van de Jeugdraad niet als voorwaarde voor subsidiëring kan worden gesteld.

Op de vormingsdagen voor gemeentelijke ambtenaren die deze maand plaatsvinden, wordt hier verdere informatie over gegeven en zal uitgebreid worden ingegaan op het jeugdruimteplan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook in dit geval had ik beloofd dit dossier grondig op te volgen.

Ik word geconfronteerd met vrij hallucinante toestanden. Blijkbaar hebben cultuurfunctionarissen en schepenen van Cultuur in sommige gemeenten al een beleidsplan geschreven zonder de definitieve uitvoeringsbesluiten te kennen. Antwerpen heeft bijvoorbeeld al een cultuurbeleidscoördinator aangeworven, wat vragen oproept bij andere gemeenten. Turnhout heeft al subsidies gekregen voor haar cultuurbeleidscoördinator. Ook dat roept vragen op. Er heerst dus heel wat onzekerheid omdat de definitieve uitvoeringsbesluiten nog niet beschikbaar zijn.

Mijnheer de minister, wanneer zullen de definitieve uitvoeringsbesluiten beschikbaar zijn voor de gemeentebesturen ? Zijn er gemeentebesturen die nu al een erkenningsaanvraag hebben ingediend voor het lokaal cultuurbeleid ?

Hoe zit het met de dringende personeelsaanwervingen voor de administratie Volksontwikkeling ? Deze mensen zijn immers nodig voor de begeleiding van de gemeenten bij het opstellen en indienen van de plannen en de beoordeling ervan.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Hecke, in principe moet het mogelijk zijn om vóór het einde van 2001 een definitief uitvoeringsbesluit te laten goedkeuren door de Vlaamse regering.

Anciaux

Op 1 oktober 2001 formuleerde de raad voor Cultuur een advies over het ontwerp van uitvoeringsbesluit. Op basis van dit advies zijn een paar kleine aanpassingen gebeurd, zodat we inmiddels een definitief ontwerp aan de inspectie van Financiën hebben voorgelegd. Indien dat wordt goedgekeurd, kan het besluit begin november bij de Vlaamse regering worden geagendeerd. Daarna wordt het voorgelegd aan de Raad van State. In de eerste helft van december zou dan de definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering kunnen gebeuren. Ik ga naar de Raad van State omdat dit toch wel een andere situatie is dan het jeugdwerkbeleidsplan. Ik hoop dat men ook begrip heeft voor het feit dat ik dan maar een maand kan wachten op dat advies.

Zijn er gemeentebesturen die nu al een erkenningsaanvraag hebben ingediend voor het onderdeel lokaal cultuurbeleid? Tot nu toe zijn er al een vijftal gemeenten die een aanvraag voor subsidiëring hebben ingediend. Gelet op het feit dat de inwerkingtreding van het nieuwe decreet pas op 1 januari 2002 van start gaat, kunnen aanvragen die reeds in 2001 worden ingediend in elk geval slechts vanaf 2002 in aanmerking worden genomen. Op basis van dit decreet werd dus zeker geen subsidie verleend.

Hoever staat het met de dringende personeelsaanwervingen voor de administratie Volksontwikkeling? Zowel voor 2001 als voor 2002 zijn er nieuwe aanwervingen op A-niveau vastgelegd voor het geheel van de administratie Cultuur. Ik heb daar bij de begrotingsopmaak 2002 via interne compensatie ook kredieten voor vrijgemaakt. De uitvoering van het decreet Lokaal Cultuurbeleid zal uiteraard een prioritair aandachtspunt zijn bij de invulling van de nieuwe functies.

In 2001 hebben we ongeveer 20 miljoen frank vrijgemaakt voor aanwervingen. De helft daarvan is bestemd voor 2001 zelf. De andere helft zal vanaf 2002 worden gebruikt. Dat bedrag van 20 miljoen frank was dus al toegezegd. Supplementair heb ik voor Cultuur en Jeugd 21,5 miljoen frank – gecompenseerd – voor bijkomende aanwervingen in 2002, supplementair op de aanwervingen die ik in 2001 al had aangekondigd. Dat is echter niet alleen voor het lokale cultuurbeleid.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb eigenlijk nog een praktische vraag, rekening houdend met het principe dat de volgorde van aanvraag en van goedkeuring zou gelden om te bepalen of er toegang is tot het decreet. Wat gebeurt er met de erkenningsaanvragen die nu al ingediend zijn? Worden die dan gedateerd op 1 januari? Worden die teruggestuurd en moet men die opnieuw indienen? Ik weet dat het maar om vijf gevallen gaat, maar het is toch beter om duidelijke regels te bepalen.

Minister Bert Anciaux : Misschien geven jullie mij een ander advies, maar ik was van plan om die te dateren op 1 januari.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik vraag me af of de gemeenteraden die principiële beslissing wel kunnen nemen voor 1 januari. Het engagement moest door de gemeenteraad worden goedgekeurd. Ik denk dat u de aanvragen beter terugstuurt, want de gemeenteraad kan pas vanaf 1 januari dat engagement aangaan. Dit is toch een probleem?

Minister Bert Anciaux : Niets belet een gemeente om in 2001 een aanwerving te doen op eigen kosten. Dit kan echter niet op basis van een decreet dat pas op 1 januari 2002 van kracht wordt. Als het op basis daarvan is, kan men die aanwerving pas vanaf de eerste zitting na 1 januari 2002 goedkeuren op de gemeenteraad.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het gaat om het volgende. Om de aanvraag te doen om de middelen te krijgen voor de opmaak van de cultuurcoördinator, zijn er een aantal voorwaarden. Een van die voorwaarden is de principiële beslissing in de gemeenteraad. Dan is er nog de problematiek van de infrastructuur. Vandaag is, strikt genomen, nog niet geweten wat de voorwaarden zijn. Dat staat immers in het uitvoeringsbesluit. Ten derde was er nog de voorwaarde van de 36 frank per inwoner subsidies volgens subsidiereglementen. Dat waren de drie voorwaarden.

Nu vraag ik me af hoe een gemeentebestuur kan bewijzen dat het de infrastructuur heeft als nog niet geweten is welke infrastructuur het moet hebben, tenzij dat gemeentebestuur echt zeker is dat het wel onder de voorwaarden zal vallen. Daarnaast is het nog maar de vraag of de gemeenteraad nu al het engagement kan opnemen om de aanvraag voor die subsidies in te dienen. Is het mogelijk om in te treden in een decreet dat nog niet bestaat?

Minister Bert Anciaux : Daarom zeg ik dat een gemeenteraad strikt genomen met andere middelen een regeling kan treffen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Men kan toch geen aanvraag doen op basis van een decreet dat nu nog niet van kracht is ?

Minister Bert Anciaux : Neen, dat klopt. Dat wou ik inderdaad zeggen. De gemeenteraad kan perfect stellen dat hij een aanwerving tot stand brengt. De vereiste is niet dat hij een aanwerving zal doen ; de vereiste is dat er een aanwerving gebeurt, of dat er al een is.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik denk dat we elkaar niet goed begrijpen. Als een gemeente door u erkend wil worden als een van de gemeenten die de subsidie zullen krijgen voor de opmaak van dit cultuurbeleidsplan, zijnde de aanwerving van de coördinator, dan moet die gemeente een principiëbeslissing nemen in de gemeenteraad, waarbij wordt beslist dat te doen. Op basis waarvan hebben de gemeenten die nu al een aanvraag hebben ingediend, die principiëbeslissing genomen in de gemeenteraad ?

Minister Bert Anciaux : Ik ben het met u eens. Dat kan dus niet.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dan moet u die aanvragen terugsturen. Wat ze intussen aan aanwervingen doen, is hun zaak. Ik ken gemeenten waar ze met vijftien mensen in de cultuurdienst zitten.

Minister Bert Anciaux : Ik moet ze inderdaad terugsturen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : U moet ze inderdaad terugsturen, want volgens mij voldoen ze niet aan de voorwaarden. Ze kunnen immers nog geen gemeenteraadsbeslissing nemen.

Minister Bert Anciaux : De gemeente kan natuurlijk wel een dossier klaarmaken, en een aanwerving doen. De gemeente kan weten dat ze over voldoende infrastructuur beschikt. Het enige wat ontbreekt, is de beslissing van de gemeenteraad.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Als ze daar op 1 januari over willen samenkomen, dan kan dat natuurlijk, en dan kunnen ze dat op 2 januari opsturen.

Minister Bert Anciaux : We zullen in ieder geval de datum nemen waarop het dossier via de aanvulling

volledig is en er dus een beslissing is van de gemeenteraad.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het zou ook goed zijn dat de gemeenten dit zouden weten. Er zullen immers best wel gemeentesecretarissen zijn die niet weten dat ze geen beslissingen kunnen nemen op basis van decreten die nog niet bestaan.

Minister Bert Anciaux : Dat klopt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de oprichting van het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de oprichting van het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, mijn vragen liggen voor de hand na de publicatie in de pers van de mededeling tot oprichting van dit Vlaams centrum, dat trouwens in de begroting was ingeschreven. Ik vind het wel heel leuk dat u daar net zei dat men voor een lege doos geen subsidiebedrag kan vastleggen. In dit geval lagen de bedragen al vast op het moment dat er nog een lege doos was. *(Opmerking van minister Bert Anciaux) (Gelach)*

Voor die oprichting was er dit jaar dus inderdaad 50 miljoen frank ingeschreven. Dit is intussen gebeurd, maar behalve de mededeling in de pers weten we daar niks méér van. Ik heb enkele vragen over de concrete invulling. Ik denk dat een en ander bijna allemaal terug te vinden is in de statuten. Wat is de doelstelling en de opdracht ? Wat is de rechtspersoonlijkheid ? Zijn de statuten gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad ? Zo ja, wanneer ? Wat is de decretale onderbouw voor deze instelling ? Er zijn immers bepaalde problemen inzake een aantal opdrachten aan steunpunten met betrekking tot de communicatie. Dit sluit aan bij het

Van Hecke

kerntakendebat tussen de verschillende organen in het cultuurbeleid. Daar hebben we al dikwijls over gesproken.

Mijnheer de minister, ik heb ergens een ‘voorvoorstuk’ van decreet gezien met betrekking tot advies aan steunpunten van cultuur.

Minister Bert Anciaux : Dat was inderdaad een ‘voorvoorstuk’.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb in de commissie voor Institutionele Hervorming gevraagd waarom we nog discussieerden over de uitgangspunten, als er al een minister was die het al toegepast had.

Minister Bert Anciaux : Binnen cultuur zijn we sowieso verplicht, op basis van het cultuurpact, om daarvoor een totaal afzonderlijk decreet op te stellen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : De minister-president zal op vraag van de commissie voor Institutionele Hervorming een volledige zitting wijden aan de bespreking van het onderdeel advies en overleg. Ik vond het dan wel leuk dat ik van de minister van Cultuur al een ontwerp van tekst zag waarin dat werd toegepast.

Mijnheer de minister, wat zullen de opdrachten zijn van al die verschillende actoren ? Ik blijf erbij : dit is zo’n mengeling in terminologie en zo’n spraakverwarring dat het echt dringend moet worden uitgeklaard.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega’s, ik ben zeer blij met deze vraag. Het doel van het Centrum voor Cultuurcommunicatie is duidelijk publieksgericht. Het gaat om de verbreding en de verdieping van de participatie aan kunst en cultuur. Verbreding slaat zowel op de participatie van meer mensen en andere publieksgroepen, als op de participatie aan een groter aantal en verschillende soorten activiteiten. Verdieping staat voor het bevorderen van de kwaliteit van de participatie. Het centrum zal zich daarbij in de eerste plaats focussen op het bestaande aanbod.

Tot mijn verbazing stel ik vast dat ik de commissieleden de nota nog niet heb bezorgd in verband met dit Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie. Ik

zal die nota zo vlug mogelijk via het secretariaat laten bezorgen.

Het VCCC – voor alle duidelijkheid : dit is een werktitel – is een vereniging zonder winstgevend doel, waarvan de statuten op 2 augustus 2001 in de bijlage van het Belgisch Staatsblad zijn verschenen.

In het kader van de reorganisatie van de Vlaamse overheid wordt de overgang gemaakt van VZW naar EVA – zijnde extern verzelfstandigd agentschap. Bij de begrotingsbesprekingen van 2000 en 2001 werd trouwens terechte kritiek geuit op de verwarrende situatie van advisering en beoordeling. Zo werd verwezen naar ‘het Mexicaans leger van de steunpunten’ en dergelijke zaken meer.

Ik ben momenteel met iets bezig. Tegen december zou ik een voorontwerp klaar willen hebben. Het is dus de bedoeling om een en ander in een koepel-decreet te gieten. We onderzoeken of het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie ook een plek kan krijgen binnen dit ontwerp zijnde koepel-decreet, uiteraard niet te verwarren met het decreet van de koepels. Met dat koepel-decreet beoog ik een geïntegreerd cultuurbeleid te realiseren, waarin de verschillende aspecten van het cultureel gebeuren op een samenhangende wijze aan bod zullen komen.

Zo voorzie ik in een hervorming van de advisering en een geïntegreerde omschrijving en aanpak van de steunpunten. Ook wordt er een decretale regeling opgesteld voor een aantal transversale materies. Het is immers belangrijk dat ook de communicatie, en in concreto het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie, een decretale onderbouw krijgt.

In de totale planning van een beter bestuurlijk beleid van de regering – dat zou moeten ingaan op 1 januari 2003 – is het mijn bedoeling om eind 2001 van start te gaan met de besprekingen, de adviseringen en dergelijke zaken meer. Daarbij zullen dus ook de besprekingen in het parlement plaatsvinden, nadat de Raad van State zijn advies heeft gegeven.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Tenzij u ze me zelf bezorgt, zal ik de desbetreffende statuten in de bijlage van het Belgisch Staatsblad opzoeken. Dat is geen probleem.

Van Hecke

Ik wil wel nog een korte opmerking maken. Uit uw antwoord blijkt mijns inziens toch wel dat onze kritiek terecht was. Moest deze VZW nu al starten ? U zegt dat zal worden onderzocht welke plaats dit VCCC kan krijgen in het volledige landschap. Volgens mij had u dan toch beter gewacht tot dat landschap uitgetekend was. Wat dat betreft, blijf ik dus bij mijn kritiek. U hebt eerst de structuur en de invulling opgesteld, zonder rekening te houden met het volledige plaatje.

Ik zou ook liever hebben dat u de naam koepeldecreeet niet gebruikt, want als ik nu nog overal moet gaan spreken over de koepels, zal het voor mij moeilijk worden om mijn terminologie aan te passen.

Minister Bert Anciaux : De naam zal niet koepeldecreeet zijn, maar decreet houdende een geïntegreerd cultuurbeleid, of zoiets.

Mevrouw Mieke Van Hecke : De juiste benaming is trouwens al bekend.

Minister Bert Anciaux : Dat is zo.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het muziekdecreet

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het muziekdecreet.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik heb inderdaad een aantal vragen over de uitvoering van het muziekdecreet. Er zullen later nog wel een aantal meer inhoudelijke vragen komen. Nu heb ik vooral een aantal informatieve vragen.

Hoeveel erkenningsaanvragen werden er ingediend ? Wanneer denkt u tot die erkenningen te kunnen overgaan ? Zodra dat gebeurd is, zou ik

immers een aantal van die dossiers willen opvragen.

Er werd in dit verband nog altijd een herschikking van het orkestenlandschap vooropgesteld. Na deze ronde en na deze erkenningen moet daar dringend werk van worden gemaakt. Deze gegevens zijn noodzakelijk om deze problematiek te bekijken.

Mijnheer de minister, hoe zit het met die visienota over de herschikking van het orkestenlandschap ? Bent u het ermee eens dat na deze erkenningsronde het moment tot herschikking gekomen is ? Bent u van plan om over die beleidsvisie toch ook een aantal bevoegde adviesorganen en ook dit parlement te raadplegen ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, in totaal werden er 126 erkenningsaanvragen ingediend, waaronder die van de twee grote orkesten. Tien aanvragen zijn onontvankelijk.

Zoals ik vroeger al heb aangekondigd, wil ik mijn beslissing met betrekking tot de grote orkesten integreren in het algemene muziekbeleid. Ik heb met andere woorden aan de grote orkesten gevraagd om – vergelijkbaar met de decreetale ensembles – vóór 3 september een beleidsplan in te dienen. Ze zullen samen met de andere ensembles en orkesten die onder het decreet vallen, op basis van kwalitatieve en beheersmatige criteria worden beoordeeld door de beoordelingscommissie. Enkel door het gehele landschap in kaart te brengen en door de verschillende kwaliteiten die ons muziekgebeuren rijk is in één geheel te plaatsen, is een correcte inschakeling van het symfonische landschap mogelijk.

De uitvoering van symfonische muziek beperkt zich overigens niet tot het programma van de grote orkesten. Een aantal van de decretaal gesubsidieerde topensembles heeft zich in binnen- en buitenland laten opmerken door symfonische uitvoeringen. Het gaat me er in eerste instantie om datgene te ondersteunen waarin ons muzieklandschap zich werkelijk onderscheidt, ook op internationaal niveau. De structuur is daarbij van ondergeschikt belang. Ten laatste op 30 juni 2002 moet ik de Vlaamse regering een voorstel doen en moet die een beslissing nemen over de subsidiëring, zowel van de decreetale ensembles en orkesten als van de grote orkesten.

Over de erkenning moet er dus een uitspraak zijn – als ik me niet vergis – rond de maand februari. Dan volgt een periode waarin beroep en dergelijke mo-

Anciaux

gelijk zijn. Uiterlijk op 30 juni moet de Vlaamse regering die beslissing nemen. Tijdens die periode zou ik ook een beslissing willen nemen voor 2003 wat de grote ensembles betreft.

Er werd gevraagd of de bevoegde adviesorganen, zoals onder meer de Raad voor Cultuur, worden geraadpleegd. De Raad voor Cultuur laat zich doorgaans niet uit over concrete subsidiedossiers, maar wel over de grote beleidslijnen en regelgeving. Daarom zal ook de bevoegde beoordelingscommissie een advies uitbrengen, ook over de orkesten, gekaderd in het hele muzieklandschap.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Rekening houdend met de erkenningen die gebeuren en de nominatimsubsidies zou men, alvorens over te gaan tot de subsidies, in die periode het landschap moeten hertekenen. Het is beter niet te wachten tot na juni 2002, tot het moment dat men de subsidies voor het jaar nadien heeft vastgelegd. De subsidiëring van juni 2002 zou eigenlijk al een invulling moeten zijn van dat hertekende landschap.

Mijnheer de minister, ik noteer dus met genoegen dat u er dezelfde gedachtegang op nahoudt. Eerst moeten we weten hoeveel orkesten voldoen aan de erkenningsvoorwaarden. Daar komen dan de nominatimsubsidies bij. Vervolgens moeten we het totale plaatje inzake middelen bekijken, waarna we deerschikking doorvoeren. Pas daarna kunnen we de subsidiëring van de erkende gezelschappen vastleggen, en die van de nominatief gesubsidieerden voor het jaar nadien. Dit vormt een geheel.

Minister Bert Anciaux : Voor alle duidelijkheid : in de periode tussen 15 maart en 30 juni zal ik de Vlaamse regering een geïntegreerd voorstel voorleggen, nadat de erkenningen zijn gebeurd. Dit is een geïntegreerd voorstel voor subsidies, dat zowel de decretaal als de nominatief gesubsidieerden bevat.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Maar er is dus sprake van het zogenaamde hertekende landschap : daar

komt het althans op neer. Het is dus de bedoeling dat we, in de periode tussen de erkenningen en het voorleggen van het plan en de subsidieverdeling aan de regering, hier onze mening over mogen zeggen. Uiteraard is dit vrijblijvend.

Minister Bert Anciaux : Strikt genomen heeft het parlement altijd dat recht.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Neen. Strikt genomen kunnen wij slechts optreden nadat u uw beslissing hebt genomen.

Minister Bert Anciaux : U hebt altijd het recht terzake vragen te stellen. Het enige delicate in deze zaak is dat het parlement normaal gezien niet optreedt op het ogenblik dat de regering bezig is met een beoordelingsronde en het invullen van de subsidies.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik vraag niet dat u ons het voorstel geeft waarin u de subsidies vastlegt. Daar heb ik geen probleem mee. U weet welke ensembles qua structuur en invulling zullen worden erkend. U weet welke nominatimsubsidies u zult hebben. Dat herschikken, zonder dat er al een bedrag op wordt gekleefd, is toch niet onbelangrijk. Op dat ogenblik wil ik, op basis van de aanvragen die zijn gedaan, ook wel eens weten wat de kostprijs van een orkest is : wat hebben de orkesten vandaag nodig, waar besteden ze dit bedrag vandaag aan ?

Over de vraag hoeveel geld men aan wie geeft, wil ik echter zelfs niet meespreken : dat is uw verantwoordelijkheid. Maar de vraag wat er hier moet blijven bestaan, met welke opdracht inzake internationale uitstraling, met de gevolgen die u daaruit moet trekken inzake de bedragen : dat noem ik het hertekenen van het landschap. Het zou boeiend zijn van gedachten te kunnen wisselen over de grote lijnen hiervan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.42 uur.*
